

A király lagzija - Gondolatok évközi 28. vasárnapra

Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 28. vasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.

1. A Seregek Ura minden nemzetnek bőséges lakomát rendez (Iz 25,6-10a)

A lakoma már a prófétai nyelvezetben is Isten és az ember szeretetteljes

Szerző: Sebestyén Péter (2020-10-11)

1 / 4 oldal | © Katolikus.ma

kapcsolatát jelenti. A közös asztal a családi ünnep, az önfelelt öröm szinonimája.

2. Mindent elviselek abban, aki nekem erőt ad. (Fil 4,12-14,19-20)

Az apostol tapasztalatait osztja meg a filippiekkel. Számára a Krisztus-követés nemcsak a nehézségek elviselését jelenti, hanem azt a háttér erőt is, amit Krisztustól kap ezekhez.

3. Barátom, hogy kerültél ide? (Mt 22,1-14)

Ahogy az evangéliumi példabeszédeknel, paraboláknál megesik, értetlenül állunk a király menyegzőjéről szóló jézusi történet előtt is, számos kérdéssel szembesülve: miért nem akarnak elmenni a meghívottak ilyen vidám ünnepre? Hiszen ott nem szedtek belépőt... Hogyan kérheti számon a meghívó az ünnepi ruhát azon, akit az út széléről hívott be? Miért bántalmazzák, sőt ölik meg a király szolgáit, így „viszonozva” a meghívást?

Máté evangélista más változatban hozza ezt a példabeszédet, mint Szent Lukács, de a történet így is tele van talányokkal. Hol itt az örömhír?

Az első századok egyházatyái szívesen látták meg ebben a példázatban az egyház sorsát, a zsidók „kegyvesztettségét”, Jeruzsálem lerombolását, mi több, a

Szerző: Sebestyén Péter (2020-10-11)

2 / 4 oldal | © Katolikus.ma

keresztények vértanúságát is. A keresztény igehirdetés azonban továbbmegy. Jézus példázataival mindig nevelni akar. Gazdagítani, előmozdítani a vele való közösséget, elsegíteni a hívőt a mélyebb felismerésre, és arra, hogy üdvösségének tevékeny részese legyen, ne csak tétlen és felelőtlen élvezője.

A király maga Isten, aki mindnyájunkat meghívott, hogy Vele legyünk. Vele lenni ünnep, öröm. Ajándék és megtiszteltetés. Mindenkit meghív, nem csak egyeseket. Meghívja a „kívülállókat”, a jöttmenteket, az utcán hányódókat éppúgy, mint a „hivatalosakat”. Kikben ismerünk magunkra: akiknek nem akaróznak elfogadni, hisz ami ingyen van, gyanús? Akik bokros teendőikre hivatkozva visszautasították, kimentették magukat? Mennyi halaszthatatlan dolgunk akad „templomozás” helyett: kirándulás, számítógép, vendégjárás, vidéki kiruccanás, házi munka, kerti partik, kulturális és sportrendezvények – minden, ami a hosszú hétvégébe belefér... Vagy azok vagyunk, akik a meghívókat szeretnénk eltenni láb alól?

Mindannyian ugyanarra a lagzira kaptunk meghívást. Nem akárki hív, hanem maga a király. Az elnököt, a kormánytagokat mi választjuk, de ebben az esetben a király maga választ minket. Ha nemet mondunk, magunkat rekesztjük ki.

A jézusi parabola újabb fordulatot vesz. A meghívottak közül egyvalaki nem volt ünneplő ruhában, menyegzős köntösben. Talán akkor járunk az igazság közelében, ha nem pusztán erre az alkalomra előre vagy a belépéskor kiosztott

Szerző: Sebestyén Péter (2020-10-11)

3 / 4 oldal | © Katolikus.ma

ruhára, és nem is holmi bemosakodásra gondolunk. Akit hirtelen az utcáról hívnak be, nincs ideje fodráshoz menni, új ruhát beszerezni. Mégsem abszurd a király elvárása, mert Isten meghívása számunkra feladat. Ő igenis elvárja, hogy ha vele vagyunk, hagyjunk fel a bűnnel, és lelkünk öltözzék ünneplőbe. Nem lehet halogatni, halasztgatni a megtérést, mint Pató Pál úr: Ej, ráérünk arra még... Mert akkor talán el is szalasztjuk.

A mennyek országának lakomájára nem lehet csak úgy „beesni”, besurranni, csapzottan beállítani! Nála nincs helye a potyázásnak. Istenszeretetünknek, hívó életünknek követelményei vannak. Csupán azt kéri számon, amit adott. Hogy az elvetett mag gyümölcsöt érleljen. Amikor ő hív, a legszebbet adjuk neki mindenünkből: időnket, tehetségünket, igaz énünket. Amikor nála, vele ünneplünk, tisztába öltözünk gondolatainkban, vágyainkban, munkánkban, kapcsolatainkban, terveinkben. Öltjük magunkra Krisztust - mondja az apostol.

Isten komolyan vesz minket. A menyegzőt nem lehet visszarendezni. Ő nem gondolja meg magát és nem lép vissza elhatározásától, mert mindenkit üdvözíteni akar. A menyegzőt megtartja, legfeljebb nélkülünk. És gondoskodik arról, hogy telt ház legyen. Örök üdvösségünk a tét - elmegyünk a mennyei lagziba?

Szerző: Sebestyén Péter (2020-10-11)

4 / 4 oldal | © Katolikus.ma